

2011. március 10., csütörtök

16. üdvözlí a valláson vagy meggyőződésen alapuló intoleranciáról, megkülönböztetésről és erőszakról szóló legutóbbi tanácsi következtetéseket, amelyek az uniós fellépés e téren való fokozását szorgalmazzák; felhívja az illetékes uniós intézményeket, hogy aktívan kövessék nyomon a világban előforduló vallási üldöztetési ügyeket;

17. felszólítja az illetékes uniós intézményeket, hogy vizsgálják meg, milyen lehetőségek vannak a demokrácia és az emberi jogok európai eszközének a vallási intolerancia, a szélsőségek és a diszkriminatív törvények elleni globális küzdelmet támogató fellépések finanszírozására való felhasználására; ismételten felszólítja az EU főképviseletét, hogy hozzon létre állandó kapacitást az Európai Külügyi Szolgálat emberi jogi főigazgatóságán a lelkiismereti szabadság és az ahhoz kapcsolódó jogok kormányok általi és társadalmi korlátozásának nyomon követésére;

18. felszólítja az illetékes uniós intézményeket, hogy ösztönözzék Pakisztán kormányát, hogy ismét állítson fel külön emberi jogi minisztériumot és egy tényleges, független és hiteles nemzeti emberi jogi bizottságot;

19. ösztönzi az illetékes uniós intézményeket, hogy ragaszkodjanak ahhoz, hogy Pakisztán kormánya tartsa fenn az Európai Unió és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság közötti együttműködési megállapodásba foglalt, a demokráciára és az emberi jogokra vonatkozó záradékot; felszólítja Európai Külügyi Szolgálatot, hogy nyújtson be jelentést az együttműködési megállapodás, valamint a demokrácia- és emberi jogi záradék végrehajtásáról;

20. emlékeztet arra, hogy Pakisztánt A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának részes feleként bizonyos kötelezettségek terhelik, és felszólítja Pakisztán illetékes hatóságait, hogy kezdjék meg A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányával kapcsolatban tett általános fenntartások alkalmazási körének felülvizsgálatát, melyek némelyike korlátozza a pakisztáni alkotmányba foglalt jogokat vagy ellentétes a nemzetközi jog nemzeti joggal szembeni szupremáciájának elvével; úgy véli, hogy az istenkáromlásról szóló törvények jelenlegi alkalmazási módja egyértelműen megszegi ezeket a kötelezettségeket, és kéri az EKSZ-t, hogy ezt vegye figyelembe a GSP+ rendszer (általános preferenciális rendszer) 2013-tól történő, Pakisztánra való alkalmazásánál, és az ügyben tegyen jelentést az Európai Parlamentnek;

21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak, az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviseletének/a Bizottság alelnökének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint Pakisztán kormányának és parlamentjének.

Belarusz, és különösen Alesz Mihajlovcics és Natalja Radina esete

P7_TA(2011)0099

Az Európai Parlament 2011. március 10-i állásfoglalása Fehéroroszországról (különösen Alesz Mihajlovcics és Natalia Ragyina esetéről)

(2012/C 199 E/22)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Fehéroroszországról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2011. január 20-i ⁽¹⁾, a 2009. december 17-i ⁽²⁾ és a 2008. május 22-i ⁽³⁾ állásfoglalására,

— tekintettel Catherine Ashton, az EU főképviseletje 2011. február 18-i brüsszeli nyilatkozatára a fehérorosz ellenzék képviselőinek elítéléséről,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0022.

⁽²⁾ HL C 286. E, 2010.10.22., 16. o.

⁽³⁾ HL C 279. E, 2009.11.19., 113. o.

2011. március 10., csütörtök

- tekintettel a Külügyek Tanácsa 2011. január 31-i brüsszeli 3065. ülésén Fehéroroszországról elfogadott tanácsi következtetésekre,
  - tekintettel az egyes fehérorosz tisztviselőkkel szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/639/KKBP tanácsi határozat módosításáról szóló 2011. január 31-i 2011/69/KKBP tanácsi határozatra,
  - tekintettel az ENSZ kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezményére (kínzás elleni egyezmény), amelynek Fehéroroszország részes fele,
  - tekintettel az ENSZ fogvatartottakkal való bánásmódra vonatkozó minimumszabályaira,
  - tekintettel a 2001-ben elfogadott és 2008-ban felülvizsgált „Iránymutatás az EU harmadik országok felé irányuló, a kínzással és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel kapcsolatos politikájáról” című dokumentumra,
  - tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének az elnökválasztásokat követő fehérorosz helyzetről szóló, 2011. január 27-i 1790 (2011). sz. határozatára,
  - tekintettel az Amnesty International 2011. február 2-i, „Biztonság, béke és rend? Jogsértések a fehérorosz választások nyomán” című jelentésére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel számos ellenzéki személyt – beleértve korábbi elnökjelölteket, újságírókat és emberi jogi aktivistákat – letartóztattak a 2010. december 19-i minszki események után, és azóta is fogva tartják őket a KGB börtönében; mivel az ellenzékiek és az emberi jogi aktivisták ellen irányuló elnyomás és politikai indíttatású perek a mai napig folytatódnak és mostanra több mint 40 ember megvádolásához vezettek, akiket 15 évig terjedő börtönbüntetés fenyeget,
- B. mivel a minszki legfőbb ügyész hivatala öt hónapra meghosszabbította a 2010. december 19-i eseményekhez kapcsolódó úgynevezett „tömeges lázadás/felkelés” ügyének kivizsgálására szánt időszakot; mivel az ezen ügygel kapcsolatban vádolt elnökjelöltek, ellenzéki aktivisták, emberi jogi jogvédők és újságírók elleni perek politikai indíttatásúak,
- C. mivel Aljakszandr Atroszankaut, Aljakszandr Malhanaut, Zmicer Novikot, Vaszil Parfiankut, Uladzimir Nyekljajev és Andrej Szannyikau demokratikus ellenzéki jelöltek választási kampánycapatának tagjait a 2010. december 19-i tüntetésekkel összefüggésben három és négy év közötti szigorított börtönbüntetésre ítélték; mivel ügyvédek állítása szerint a hatóságok nem bizonyították bűnösségüket,
- D. mivel ügyvédeiktől több esetben megtagadták, hogy találkozzanak velük; mivel a KGB-től érkező fenyegetések következtében az ügyvédek arra kényszerültek, hogy visszalépjenek az ügyektől, és később az Igazságügyi Minisztérium visszavonta engedélyüket,
- E. mivel Alesz Mihalevics korábbi elnökjelöltet, akit a választás utáni tiltakozásokat követően bebörtönöztek, csak 2011. február 26-án bocsátották szabadon, miután kötelezettséget vállalt a fehérorosz KGB-vel való együttműködésre, amelyet azóta nyilvánosan megtagadott,
- F. mivel 2011. február 28-án Alesz Mihalevics nyilatkozatot adott ki, amelyben a politikai foglyok mentális és fizikai kínzásáról számolt be, amelynek célja vallomásuk kikényszerítése és a bűnösségüket alátámasztó bizonyítékok elfogadtatása volt,

2011. március 10., csütörtök

- G. mivel Natalia Ragyinát, az ellenzéki Charta 97 weboldal szerkesztőjét szintén letartóztatták 2010 decemberében és az elnökválasztást követő tömeges engedetlenség szervezésével és az abban való részvétellel vádolták meg; mivel Ragyina asszonyt kiengedték a KGB fogdájából és megtiltották, hogy elhagyja lakóhelyét, amíg ügyének kivizsgálása le nem zárul,
- H. mivel szabadon bocsátása után Natalia Ragyina kijelentette, hogy fogva tartása alatt a KGB ügynökei pszichológiai nyomásnak vetették alá és megpróbálták beszervezni a KGB informátorának; mivel nyilatkozata megerősíti a KGB minszki börtönében fogva tartott politikai foglyok kínzásáról szóló jelentéseket,
- I. mivel a fehérorosz Állambiztonsági Bizottság tagadta, hogy bármilyen kínzást alkalmaztak volna a KGB börtönében fogva tartott személyekkel szemben,
1. elítéli, hogy a fehérorosz hatóságok nem tartják tiszteletben a gyülekezési és egyesülési szabadság alapvető jogát, és kéri minden fogva tartott tüntető azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátását és az ellenük felhozott politikai indíttatású vádak ejtését;
  2. a legszigorúbban elítéli a fogvatartottakkal szemben alkalmazott kínzást mint olyan embertelen bánásmódot, amelyet egyértelműen tilt a nemzetközi jog és teljes mértékben elfogadhatatlan egy európai országban, amely az EU egyik legközelebbi szomszédja;
  3. elítéli a fiatal ellenzéki aktivistákra nemrégiben csak azért kiszabott súlyos büntetéseket, mert részt vettek a 2010. december 19-i tüntetéseken, hiszen ez politikai és polgári jogaik felháborító és súlyos megsértése, valamint azon nemzetközi egyezmények kirívó megszegése, amelyeknek Fehéroroszország részes fele;
  4. kifogásolja a fehérorosz politikai ellenzékkel szemben alkalmazott félelemkeltést és megfélemlítést; elítéli a választások napját követően a civil társadalmi aktivisták és a szabad sajtó ellen irányuló elnyomást és zaklatást, beleértve a magánlakásokban, szerkesztőségi irodákban és civil társadalmi szervezetek irodáiban foganatosított tömeges házkutatásokat, valamint az egyetemekről és munkahelyekről való kizárásokat; felhívja a hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben a szólásszabadságot és a médiapluralizmust Fehéroroszországban;
  5. sürgeti Fehéroroszországot, hogy tartsa tiszteletben a jogállamiságot, a nemzetközi egyezményeket és azokat a nemzeti törvényeket, amelyek garantálják a fogvatartottakkal való megfelelő bánásmódot, valamint a rokoniakkal és jogi tanácsadóikkal való korlátlan kapcsolattartást és az egészségügyi ellátáshoz való korlátlan hozzáférést, és hogy szüntesse meg a politikai ellenzék, az emberi jogi aktivisták és a független média folyamatos zaklatását;
  6. elítéli a minszki városi ügyvédi kamara azon határozatát, hogy visszavonja a tömeges lázadással kapcsolatos büntetőügyben vádolt személyek egyes ügyvédei, többek között Aleh Ahijev, Pavel Szapelko, Taccjana Ahijeva, Uladzimir Tuscsik és Tamata Harajeva engedélyét, és felszólítja a minszki városi ügyvédi kamarát e határozata visszavonására;
  7. elítéli, hogy az igazságügyi miniszter menesztette Aljakszandr Pilhankát, a minszki városi ügyvédi kamara elnökét, mert aggályait fejezte ki azon minisztériumi döntés megalapozatlansága miatt, amelyben visszavonták az úgynevezett lázadással kapcsolatos ügyben érintett négy ügyvéd engedélyét, ami bizonyítja, hogy az igazságszolgáltatás és az egyes ügyvédek függetlensége ténylegesen veszélyben van;
  8. sürgeti a fehérorosz hatóságokat, hogy alaposan és pártatlanul vizsgálják ki a politikai foglyok állítólagos kínzását, és azonosítsák és állítsák bíróság elé a kínzásokban részt vevő személyeket;

2011. március 10., csütörtök

9. felhívja a fehérorosz hatóságokat a nyilvános eseményekről szóló törvény felülvizsgálatára és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányával történő összhangba hozatalára;
10. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot, az EU főképviselőjét és az EU egyéb partnerországait, hogy fontolják meg a korlátozó intézkedések kiterjesztését az ügyészekre, bírákra és a fehérorosz emberi jogi visszaélésekben érintett KGB-tisztviselőkre, amíg az országban tapasztalható elnyomás azonnal meg nem szűnik és jelentős előrelépésre nem kerül sor az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok terén; úgy ítéli meg, hogy a Tanácsnak meg kellene vizsgálnia hathatós és célzott gazdasági szankciók bevezetésének lehetőségét a fehérorosz kormány tulajdonában lévő vállalatokkal szemben;
11. üdvözli kilenc további ország – Horvátország, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, Montenegró, Albánia, Bosznia-Hercegovina, Szerbia, Izland, Liechtenstein és Norvégia – azon kötelezettségvállalását, hogy korlátozó intézkedéseket alkalmaz egyes fehérorosz tisztviselőkkel szemben;
12. megismétli, hogy amennyiben a fehérorosz kormány nem tesz azonnal lépéseket a demokratizálódás és az emberi jogok tiszteletben tartása irányába, befagyasztja az Európai Unió és Fehéroroszország közti kapcsolatokat, beleértve Fehéroroszország keleti partnerségben való részvételét is;
13. hangsúlyozza, hogy az ellenzékkel szemben a választások után hozott szigorításoknak az EU–fehérorosz kapcsolatokra gyakorolt politikai következményei ellenére az EU-nak fokoznia kell a fehérorosz civil társadalom számára nyújtott segítségét, beleértve a vízumeljárások megkönnyítését;
14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, az EBESZ és az Európa Tanács parlamenti közgyűléseinek, valamint a fehérorosz parlamentnek és kormánynak.

A Kashgarban kialakult helyzet és a város kulturális öröksége (Xinjiang Ujgur Autonóm Terület, Kína)

P7_TA(2011)0100

Az Európai Parlament 2011. március 10-i állásfoglalása a kashgari helyzetről és az ottani kulturális örökségről (Xinjiang-Ujgur autonóm tartomány, Kína)

(2012/C 199 E/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kínáról, nevezetesen az emberi jogok és a kisebbségi jogok kérdéséről szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen a 2009. november 26-án ⁽¹⁾ és 2010. november 25-én ⁽²⁾ elfogadott állásfoglalására,
- tekintettel a 2010. október 6-án Brüsszelben megrendezett 13. EU-Kína csúcstalálkozóra, amelyben helyt kapott az első EU-Kína magas szintű kulturális fórum is, melynek célja az EU és Kína közötti kulturális párbeszéd és együttműködés erősítése,
- tekintettel a nemzeti vagy etnikai, vallási és nyelvi kisebbségekhez tartozó személyek jogairól szóló, az ENSZ közgyűlése által 1992. december 18-án elfogadott 47/135. számú nyilatkozatra, amely kimondja, hogy „Az államok a saját területükön védik a kisebbségek létezését és nemzeti vagy etnikai, kulturális, vallási és nyelvi identitását”,

⁽¹⁾ HL C 285. E, 2010.10.21., 80. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0449.